

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/110/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116010058
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1116010058.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného A. X., stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.5.2016, č.k. 9T/4/2016-138, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 17. januára 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. f) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. X., E.. XX.XX.XXXX K. J., J. I. G., E. X, t. č.
vo výkone trestu odňatia slobody

uznáva vinným, že

1. dňa 13.05.2015 na bližšie nezistenom mieste vystupujúc ako A. D., E..XX.XX.XXXX, trvale bytom A. Z. I. XXX uzatvoril prostredníctvom internetovej stránky R..S.-Z..sk so spoločnosťou T. L. G. W..S.. Zmluvu o poskytovaní služieb a následne na diaľku Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7151785, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 3.000,- € , ktoré sa zaviazal splácať v 60-tich mesačných splátkach po 86,18 €, pričom elektronicky zaslal požadované doklady - fotokópiu občianskeho preukazu č. C. XXX XXX vystaveného na meno A. D., ktorú si zabezpečil na spoločnom pracovisku v presne nezistenom čase bez vedomia a súhlasu poškodeného, sfalšovaný výpis z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorým deklaroval poberanie príjmu a sfalšované potvrdenie o vlastníctve účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol v skutočnosti účtom jeho otca A. X., nar. XX.XX.XXXX, po schválení úveru spoločnosťou T. L. G. W..S.. boli finančné prostriedky vo výške 3.000,- € prevodným príkazom zo dňa 13.05.2015 prevedené na účet obžalovaného č. S. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom časť finančných prostriedkov obžalovaný vybral v hotovosti dňa 13.05.2015 o 15.34 hod. v pobočke Č. G. a zvyšok si ponechal pre vlastnú potrebu a prostredníctvom platobnej karty uhradil realizované nákupy, čím spoločnosti T. L. G. W..S., U.F.: XX XXX XXX S. S. D., G. E. XX spôsobil škodu v celkovej výške 3.353,43 € a poškodenému A. D., E.. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. Z. I. XXX spôsobil nemajetkovú ujmu (čiastkový útok, za ktorý bol obžalovaný pôvodne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 46T/75/2015-186 zo dňa 27.04.2016, právoplatným dňa 04.06.2016),

2. dňa 02.06.2015 v presne nezistenom čase uzatvoril telefonicky z mobilného čísla XXXXXXXXXXXX, prostredníctvom internetovej stránky R..A..sk, vystupujúc pod menom A. D. E.. XX.XX.XXXX, trv. bytom A. Z. I. XXX, S. S.. A., W..S.. S. S. Z. XX, I. zmluvu o úvere č. XXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v hotovosti vo výške 300,- €, ktorá suma bola dňa 02.06.2015 prevedená na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému A. X., čím tak poškodenej spoločnosti A.,

W..S.. S. S. Z. XX, I. spôsobil škodu s príslušenstvom vo výške 307,05 € a poškodenému A. D. týmto konaním spôsobil vážnu ujmu na jeho právach,

t e d a

v bodoch 1 a 2 rozsudku

- na škodu cudzieho majetku sa obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

- inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že uviedol niekoho do omylu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 a 2 rozsudku

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 41 ods. 3 Trestného zákona na úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona sa zrušujú výrok o vine, výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 46T/75/2015-186 zo dňa 27.04.2016, právoplatným dňa 04.06.2016.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá nahradiť škodu poškodeným:

- T. L. G., W..S.., S. S. D., G. E. XX, U.: XXXXXXXXX, výške 3 387,91 €,

- A. D., E.. XX.XX.XXXX, J. I. A. Z. I. XXX vo výške 100,- €,

- A., W..S.. S. S. Z. XX, I., U.: XXXXXXXXX, vo výške 307,05 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť A., W..S.., S. S. Z. XX, I. U.: XXXXXXXXX, odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.5.2016, č.k. 9T/4/2016-138, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.6.2016, č.k. 9T/4/2016-141, bol obžalovaný A. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr.zák. na skutkovom základe, že

dňa 02.06.2015 v presne nezistenom čase uzatvoril telefonicky z mobilného čísla XXXXXXXXXXXX, prostredníctvom internetovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>>, vystupujúc pod menom A. D. nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom A. pri I. XXX, so spol. A., a.s. so sídlom Z. XX, I. zmluvu o úvere č. XXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v hotovosti vo výške 300,- €, ktorá suma bola dňa 02.06.2015 prevedená na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému A. X., čím tak poškodenej spoločnosti A., a.s. so sídlom Z. XX, I. spôsobil škodu s príslušenstvom vo výške 307,05 € a poškodenému A. D. týmto konaním spôsobil vážnu ujmu na jeho právach.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. s požitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku („Tr.por.“) bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodenej spoločnosti A., a.s. vo výške 307,05 €, ktorá bola podľa § 288 ods. 1 Tr.por. odkázaná so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. obžalovaný A. X. (napadnutý rozsudok, ktorý bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného, prevzal obžalovaný dňa 28.6.2016) písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 30.6.2016. Obžalovaný uviedol, že bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. napriek tomu, že v čase spáchania skutku nebol nikdy vo výkone trestu odňatia slobody, resp. že skutok spáchal pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody. V súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody, kde riadne plní program zaobchádzania a je mu ľúto skutkov, ktorých sa v minulosti dopustil a uvedomil si, o čo svojim konaním prišiel. Tým môže garantovať, že to viedlo k jeho úplnej náprave a v budúcnosti chce viesť riadny život so svojou manželkou, s ktorou plánujú deti. Po prepustení na slobodu sa aj zamestná a splatí všetky škody. Nesúhlasí s tvrdením, že úver použil pre vlastnú potrebu, konal pod psychickým nátlakom a peniaze rozdal najbližšej rodine. Ku skutku sa priznal hneď na prvom výsluchu v plnej miere a sám od seba, nie ako je uvedené v rozsudku, že pod ťarchou okolností. Na základe uvedených skutočností žiada o zníženie trestu, zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súhrnný trest.

Podané odvolanie doplnil obžalovaný písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 30.9.2016, v ktorom uviedol, že žiada podľa § 9 ods. 1 písm. e) Tr.por. o zastavenie trestného stíhania, nakoľko za ten istý skutok sa skončilo stíhanie právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 11.10.2016. Po jeho doručení odvolací súd zistil, že prvostupňový súd podané odvolanie podľa § 314 Tr.por. nezaslal na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by rozhodnutím o odvolaní mohli byť priamo dotknuté, a preto to vykonal priamo odvolací súd, ktorý si zároveň zadovážil spis Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015, na ktorý poukazoval obžalovaný v odvolaní.

Obžalovaný v písomnom podaní doručenom na odvolací súd dňa 22.12.2016 uviedol, že za podobný čin bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Bratislava III pod sp.zn 46T/75/2015 a súčasný trest pokladá za dostatočný a žiada o súhrnný trest, resp. o dostatočný trest, nakoľko by to bolo prospešné aj pre poškodeného, ktorému by mohol skôr nahradiť spôsobenú škodu, pričom prvostupňový súd bral do úvahy ako priťažujúcu okolnosť rozsudok Okresného súdu Trnava, ktorý sa nestal, ako sa mu kládie za vinu a bola tam podaná obnova konania.

Obžalovaný v písomnom podaní doručenom na odvolací súd dňa 22.12.2016 uviedol, že žiada o upustenie od ďalšieho trestu podľa § 44 Tr.zák., keďže v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou za podobný trestný čin, za ktorý mu bol udelený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.4.2016, sp.zn. 46T/75/2015, trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne. Súčasnú výšku trestu, ktorá spolu s nepodmienečným trestom udeleným Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 6T/101/2013, je 30 mesiacov, pokladá za dostatočnú. Upustenie od ďalšieho trestu by bolo prospešné aj pre poškodené strany, nakoľko po prepustení z výkonu trestu sa obžalovaný plánuje ihneď zamestnať a vyplatiť spôsobené škody, ktoré plne akceptuje. Počas výkonu trestu obžalovaný dodržiava stanovený program zaobchádzania, je v pravidelnom kontakte s manželkou a ostatnými členmi rodiny, ľutuje svoje činy a v budúcnosti bude viesť riadny život.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 17.1.2017 bolo doplnené dokazovanie oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015, aktualizovaného odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 19.10.2016, príkazu na úhradu (č.l. 22), vyjadrenia S. sporiteľne a.s. (č.l. XX) a výpisu z účtu (č.l. 24-26).

Obžalovaný k oboznámeným listinným dôkazom uviedol, že najskôr zoberal takú menšiu čiastku, môže byť, že 100 eur a to zaplatil a potom zoberal 300 eur, tie splatené nie sú. Účet, ktorý je v S. sporiteľni a.s je manželkin účet, ona pracovala a obžalovaný bol v tom čase v zahraničí, požiadal manželku o zrealizovanie platby. Je možné, že platba neprešla, ďalej sa tým obžalovaný nezaoberal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že vzhľadom k oboznámeným dôkazom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhuje, aby bolo odvolaniu obžalovaného vyhovievané a aby mu bol uložený spoločný trest na dolnej hranici príslušných zákonných ustanovení.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že zdieľa názor obhajoby na uloženie spoločného trestu, nakoľko ide o pokračovaciu trestnú činnosť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu uviedol, že sa pripája k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 2 Tr.zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 375 ods. 1 Tr.zák. kto inému spôsobí vážnu ujmu na právach tým, že
a) uvedie niekoho do omylu alebo
b) využije niečí omyl,
potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným, a to voči výroku o vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné a na jeho základe musel byť zrušený rozsudok v celom rozsahu z dôvodu, že obžalovanému bol uložený samostatný trest, hoci správne mal byť žalovaný skutok posúdený ako ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol už vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, a to rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.4.2016 sp.zn. 46T/75/2015, právoplatný dňa 4.6.2016. Navyše pri odkázaní poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces použil prvostupňový súd nesprávne ustanovenie § 288 ods. 1 Tr.por., hoci správne mal podľa zákona rozhodnúť podľa § 288 ods. 2 Tr.por.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému, obhajcovi a poškodeným bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Tr.por., pričom spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania potom, ako obžalovaný podal odpor voči trestnému rozkazu vydanému v prejednávanej veci. Hlavné pojednávanie dňa 27.5.2016 bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to výslovne požiadal

písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 5.5.2016 (č.l. 123) potom, ako mu bolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby bola na návrh prokurátora prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, so súhlasom strán boli prečítané z prípravného konania výpovede neprítomných poškodených A. D. a zástupcu poškodenej spoločnosti A. a.s. O. K. a boli prečítané listinné dôkazy. Po takto vykonanom dokazovaní neboli návrhy na jeho doplnenie a po záverečných rečiach bol vyhlásený rozsudok v znení uvedenom na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolačný súd po posúdení prejednávanej veci uvádza nasledujúce skutočnosti.

I. K výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestnej činnosti.

Odvolačný súd má v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu za to, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným.

Z vykonaných dôkazov je aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa obžalovaný úmyselným konaním (formou priameho úmyslu) obohatil na škodu cudzieho majetku spôsobom, že uviedol poškodeného do omylu tým, že vystupujúc pod identitou inej osoby uzatvoril zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bola na účet prevedená suma 300 eur, čím spôsobil poškodenej spoločnosti A. a.s. majetkovú škodu a poškodenému A. D., pod ktorého identitou vystupoval, vážnu ujmu na právach nemajetkového charakteru. Vážna ujma na právach spočíva v zneužití cudzej identity, pričom dotknutý poškodený bol spoločnosťou A. a.s. vyzývaný na uhradenie dlžnej sumy zo zmluvy o úvere, ktorú neuzatvoril, čím následne uvedené skutočnosti musel vysvetľovať, čiže pod možnou hrozbou vymáhania dlžnej sumy poškodený bol nútený vykonať také úkony, ktoré by inak žiadnym spôsobom nemusel uskutočniť.

V súvislosti s uznaním viny odvolací súd poukazuje predovšetkým na vyjadrenia obžalovaného počas celého konania, z ktorých je zrejmé priznanie sa k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá sa mu kládla za vinu, ako aj výpovede poškodených, ktoré boli dostatočne rozobraté v napadnutom rozsudku a nie je dôvod ich opakovať odvolacím súdom aj v tomto rozhodnutí.

Ďalej treba poukázať na listinné dôkazy, ktoré boli vykonané na odvolacom súde, z ktorých vyplýva, že príkaz na úhradu na č.l. 22, podľa ktorého mal obžalovaný uhradiť sumu 300 eur poškodenej spol. A. a.s. dňa 13.6.2015 z tam uvedeného účtu (hoci by išlo o úkon charakteru náhrady už spôsobenej škody), nebol v skutočnosti zrealizovaný, keďže podľa vyjadrenia S. sporiteľne a.s. resp. priloženého výpisu z predmetného účtu (č.l. XX-XX) žiadna taká platba nebola vykonaná (čo napokon vyplýva aj z vyjadrenia obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu k vykonaným listinným dôkazom).

V tejto súvislosti je tvrdenie obžalovaného v odvolaní, že finančné prostriedky z úveru nepoužil pre seba, ale ich rozdal najbližšej rodine, nepodstatným, keďže išlo o následný úkon, ktorým finančné prostriedky získané trestným činom poskytol ďalším osobám, pričom tvrdenie v odvolaní, že mal konať pod psychickým nátlakom, odvolací súd vyhodnotil za jeho obranné tvrdenie, ktoré nebolo potvrdené a nie je podložené žiadnym z vykonaných dôkazov.

Na rozdiel od napadnutého rozsudku správne malo byť konanie obžalovaného právne posúdené ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr.zák., čo vyplýva z týchto skutočností.

Podľa vyžiadaného spisu Okresného súdu Bratislava III bol obžalovaný rozsudkom sp.zn. 46T/75/2015 zo dňa 27.4.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr.zák., pričom tento čiastkový útok spolu s čiastkovým útokom v prejednávanej veci spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať daný trestný čin - išlo opäť o zneužitie identity A. D. obžalovaným, ktorý pod jeho menom uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 3.000 eur, pričom skutok sa stal dňa

13.5.2015 a nedošlo medzi jednotlivými čiastkovými útokmi k oznámeniu vznesenia obvinenia za skorší čiastkový útok (čo by znamenalo, že by sa také konanie muselo posudzovať ako nový skutok v zmysle § 122 ods. 13 Tr.zák.), takže boli splnené všetky zákonné znaky pokračovacieho trestného činu podľa § 122 ods. 10 Tr.zák.

Na základe takéhoto zistenia musel byť napadnutý rozsudok zrušený z dôvodu, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, keďže konanie obžalovaného malo byť posúdené ako pokračovací trestný čin s uložením spoločného a úhrnného trestu, ako je to rozvedené ďalej.

Vzhľadom na uvedené bola teda za nedôvodnú vyhodnotená odvolacia námietka, podľa ktorej obžalovaný žiadal zastaviť trestné stíhanie z dôvodu, že o skutku už bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Bratislava III pod sp.zn. 46T/75/2015.

II. K výroku o treste.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Ako bolo uvedené vyššie, prejednávany skutok je ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bolo vyhlásené odsudzujúce právoplatné rozhodnutie - obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015 zo dňa 27.4.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takže obžalovanému bolo nutné ukladať spoločný trest, pričom podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. ukladaný spoločný trest za pokračovací trestný čin nesmie byť miernejší ako skôr uložený trest. Odvolací súd teda zrušil v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin a tiež o nadväzujúcom výroku o náhrade škody (ohľadom poškodených T. L. G. a.s. a A. D.), ktorý má podklad vo výroku o vine.

Zároveň bolo nutné obžalovanému uložiť úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., keďže bol odsúdený za dva trestné činy, pričom mu bol uložený odvolacím súdom podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný. V tejto súvislosti treba vytknúť prvostupňovému súdu, že obžalovanému neuložil ani úhrnný trest, hoci už z jeho rozhodnutia vyplývalo, že obžalovaný spáchal dva trestné činy a v takom prípade je nutné podľa zákona uložiť úhrnný trest.

Zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v prípade prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr.zák. je 1 rok až 5 rokov a v prípade prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 Tr.zák. je 0 až 2 roky.

Obžalovaný je osobou, ktorá bola v minulosti opakovane odsúdená pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti, a to Okresným súdom v Trnave v roku 2013 a 2014 spolu trikrát. Odvoláciu námietku

obžalovaného, že voči predošlému odsúdeniu Okresného súdu v Trnave podal obžalovaný obnovu konania, pretože sa skutok nestal tak, ako sa mu kladie za vinu, vyhodnotil odvolací súd za neopodstatnenú, keďže rozhodnutie nebolo doposiaľ v príslušnom konaní zrušené, a teda je potrebné na toto prihliadať ako na právoplatné rozhodnutie.

Odvolací súd má za to, že skôr uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov je dostatočným trestom a nebolo nutné za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ktorým bola spôsobená škoda cca 300 eur oproti skôr posudzovanému čiastkovému útoku, ktorým bola spôsobená škoda cca 3.350 eur, uložený trest sprísňovať a takto uložený úhrnný a spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov zodpovedá účelu trestu ustanoveného zákonom, a to z pohľadu individuálnej prevencie, ako aj generálnej prevencie, pričom je zároveň aj trestom primeraným a spravodlivým.

Hoci bolo odvolanie podané len obžalovaným a v takom prípade podľa § 322 ods. 3 Tr.por. nie je možné zmeniť rozsudok v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius), uvedené podľa odvolacieho súdu nie je možné chápať izolovane len vo vzťahu k prejednávánemu skutku, resp. odvolaním napadnutému rozsudku, ale je potrebné hľadiť na postavenie obžalovaného v celku, t. j. či sa nezhorší jeho postavenie pri posúdení oboch odsúdení, teda odvolaním napadnutého rozsudku a rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015 zo dňa 27.4.2016, k čomu nedošlo. V prípade, že by odvolaním napadnutý rozsudok bol právoplatný, obžalovaný by bol odsúdený v tejto veci pre spáchanie prečinu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a vo veci Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015 pre spáchanie prečinu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a musel by spolu s trestom uloženým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015 vykonať nepodmienečné tresty odňatia slobody spolu vo výmere 30 mesiacov (12 mesiacov a 18 mesiacov), zatiaľ čo po tomto rozhodnutí o odvolaní je odsúdený iba pre spáchanie pokračovacieho prečinu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr.zák. s uložením spoločného a úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Teda nedošlo v konečnom dôsledku k zhoršeniu postavenia obžalovaného po rozhodnutí o jeho odvolaní.

Odvolací súd musí prvostupňovému súdu vytknúť, že hoci zo spisu vyplývalo, že voči obžalovanému bola podaná obžaloba aj v inej veci (ilustrácia obžalovaného v STA ohľadom iných súdnych konaní na č.l. 95 a č.l. 127-128 a písomná žiadosť obžalovaného o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti na č.l. 123), prvostupňový súd nezisťoval žiadnym spôsobom stav konania v inej existujúcej veci obžalovaného, pričom v takom prípade by mohol predísť uvedeným pochybeniam.

Odvolací súd musí v súvislosti s ukladaným trestom poukázať, že prvostupňovým súdom bola obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák. (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) a priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (už bol za trestný čin odsúdený), ktoré prevzal do svojho rozhodnutia aj odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti. Prvostupňovým súdom však nebola obžalovanému zohľadnená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr.zák., teda že spáchal viac trestných činov (došlo k jednočinnému súbehu dvoch trestných činov). Toto zistenie odvolacieho súdu, ktoré by malo vplyv aj na úpravu trestnej sadzby, keďže namiesto § 38 ods. 2 Tr.zák. (vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností), ktorý aplikoval prvostupňový súd, by bolo nutné postupovať podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. (prevažujúci pomer priťažujúcich okolností so zvýšením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby), muselo zostať iba v akademickej rovine, keďže odvolanie podal iba obžalovaný a v takom prípade podľa § 322 ods. 3 Tr.por. nie je možné zmeniť rozsudok v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius), a teda takto nesprávne určené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a ich pomer museli byť prevzaté aj do rozsudku odvolacieho súdu.

Zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v napadnutom rozsudku (resp. po „jeho úprave“ opravným uznesením) bolo v súlade so zákonom, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin a v tejto otázke rozhodol rovnako aj odvolací súd.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že opravným uznesením podľa § 174 ods. 1 Tr.por. nie je možné meniť znenie vyhláseného rozsudku (ako to urobil v prejednávanej veci prvostupňový súd), ale iba písárske chyby a iné zrejme nesprávnosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku, aby bolo v zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený. Teda vecne nesprávne vyhlásený výrok rozsudku nie je možné napraviť opravným uznesením ako to urobil prvostupňový súd v prípade zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody.

III. K výroku o náhrade škody.

Odvolací súd má za to, že v napadnutom rozsudku uložená povinnosť obžalovaného nahradiť škodu poškodenému A., a.s. v sume 307,05 eur je v súlade so zákonom, a preto v tejto otázke rozhodol rovnako. K spôsobeniu škody došlo úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného, bolo preukázané spôsobenie škody poškodenému v uvedenej výške, medzi konaním obžalovaného a spôsobenou škodou je príčinná súvislosť a poškodený si náhradu škody uplatnil riadne a včas, t. j. čo do dôvodu a výšky a do skončenia vyšetrovania. Prvostupňový súd zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré priznal poškodenému nárok iba sčasti, s čím sa stotožnil odvolací súd a nie je dôvod jeho závery opakovať aj v tomto rozhodnutí. Neušlo však pozornosti odvolacieho súdu, že vo výroku o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť škodu, bolo nesprávne uvedené aj ustanovenie § 354 ods. 1 písm. f) Tr.por., ktoré sa vzťahuje na rozhodovanie trestným rozkazom.

Odvolací súd však zistil pri výroku o odkázaní poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces, že prvostupňový súd použil nesprávne ustanovenie § 288 ods. 1 Tr.por. namiesto správneho ustanovenia § 288 ods. 2 Tr.por., čo zakladalo zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodu, že rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody je v rozpore so zákonom. Toto pochybenie prvostupňového súdu napravil odvolací súd v tomto rozhodnutí.

Odvolací súd zároveň vzhľadom k tomu, že bol ukladaný spoločný trest, musel rozhodnúť o náhrade škody, resp. prevziať príslušný výrok z rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/75/2015 zo dňa 27.4.2016 ohľadom priznania náhrady škody poškodeným T. L. G. a.s. v sume 3.387,91 eur a A. D. v sume 100 eur.

Odvolací súd zhrnutím uvádza, že na základe podaného odvolania musel byť rozsudok prvostupňového súdu zrušený odvolacím súdom v celom rozsahu, pričom konanie obžalovanému bolo nutné posúdiť odvolacím súdom ako pokračovaciú trestnú činnosť s uložením úhrnného a spoločného trestu so zrušením príslušných výrokov predošlého odsúdenia obžalovaného a s príslušnou úpravou výrokov ohľadom náhrady škody. Odvolací súd pritom rozhodol vo veci sám rozsudkom v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por., keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu doplneného dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.